

[Karen Højte Jensen]

her er skitseret, og som andre også har været inde på, er i den grad fikseret på det økonomiske. Jeg tror, den økonomiske faktor har stor betydning, men jeg tror, det lige så meget drejer sig om, at vore virksomheder ikke har arbejde, ikke har nogen ordrer, og derfor tager de ikke unge ind, for de føler det uansvarligt, hvis de unge ikke kan tilendebringe et uddannelsesforløb.

Et enkelt spørgsmål også til dette forslag. Det drejer sig om bemærkningen om, at beløbet i tilskud til disse ekstraordinære pladser hæves til 12 kr. og den maksimale støtte pr. ansættelsesforhold til 24.000 kr. Vil det betyde, at tilskud ikke er opbrugt efter det første ansættelsesforhold, men vil strække til næsten to år? Det er ikke formuleret, så jeg er i stand til umiddelbart at begribe det, men det siger ikke noget om venstres formuleringsevne, men måske om min fatteevne.

Uanset at vi vil gå positivt ind i behandlingen i udvalget af disse forslag, vil jeg gerne understrege, at jeg går ud fra, at venstre formentlig vil være enig med mig i, at flere af forslagene i virkeligheden er kunstigt ændret, og jeg føler, at der skal ganske andre saltvandsindsprøjtninger til, hvis ungdomsarbejdsløshedsproblemet skal løses. Det drejer sig om at føre en økonomisk politik, der giver virksomhederne mulighed for at tjene penge, så de kan udvide og ansætte flere.

Holger K. Nielsen (SF):

Forslag B 34 opfordrer regeringen til at opgive planerne om en EFG-uddannelse inden for sundheds- og socialområdet. I forbindelse med arbejdsministerens redegørelse om ungdomsarbejdsløsheden blev en sådan uddannelse bebudet, og jeg har forstået, at der i øjeblikket foregår et intensivt embedsmandsarbejde om en sådan uddannelse, der på forsøgsbasis skal starte til sommer.

Det synes imidlertid, som om man i ministeriet hylder princippet om, at tavshed er guld, for det er unægtelig svært at få klarhed over, hvilken konkret uddannelse man tænker på.

På SFs vegne kan jeg sige, at vi vil være særdeles kritiske over for en sådan uddannelse, hvis den skal oprettes på områder, hvor der i forvejen findes uddannelser. Hvis vi tager et eksempel, så er der et reelt behov for uddannede pædagoger, men vi ønsker ikke,

at dette behov skal dækkes gennem en såkaldt avanceret pædagogmedhjælperuddannelse på EFG. Vi mener, at behovet skal dækkes gennem den egentlige pædagoguddannelse, og det er værd at påpege, at forslaget vel kunne hjælpe på ungdomsarbejdsløsheden, i det omfang der samtidig sker opnormeringer på institutionsområdet. På den anden side vil vi ikke afvise en ny uddannelse for grupper, der i dag har for dårlig en uddannelse, og hvor det eksisterende system ikke kan dække behovet. Det gælder eksempelvis hjemmehjælpere, husassistenter og portører, men vi venter spændt på, hvad regeringen egentlig vil spille ud med.

Om venstres forslag kan jeg sige, at vi ikke kan støtte det. Løsningen ligger ikke i at gå tilbage til det, venstre opfatter som de gode gamle dage, og det er i den forbindelse værd at bemærke, at det nuværende pointsystem betyder, at de unge, der i dag søger ind i uddannelserne på social- og sundhedsområdet, har praktisk erfaring. Efter vor mening ligger løsningen i første række i en udbygning af de eksisterende uddannelser på social- og sundhedsområdet.

Forslag B 37 må nærmest betragtes som endnu et udtryk for hr. Bertel Haarders almindelige animositet over for EFG. Jeg forstår, at finansudvalget nu direkte skal indtages i styringen inden for EFG. Hertil er imidlertid at sige, at der faktisk i dette land er en tradition for, at de faglige uddannelser styres af arbejdsmarkedets parter, og det er bl.a. derfor, Danmark har et meget højt niveau i de faglige uddannelser. Det er også derfor, begge sider på arbejdsmarkedet har taget afstand fra hr. Bertel Haarders efterhånden temmelig Don Quijote-agtige korstog mod EFG og hans specielle opfattelse af folketingets rolle her.

Hr. Nørgaard Sørensen nævnte tidligere oldermand, formand for Håndværksrådet Holger Voigt-Petersen, som for nogle uger siden i en artikel i Berlingske Tidende påpegede det utålelige i, at folketinget skal blande sig i de faglige udvalgs arbejde, og lignende udtalelser er kommet fra Arbejdsgiverforeningen. På SFs vegne kan jeg erklære mig enig i disse udtalelser fra Arbejdsgiverforeningen og Håndværksrådet, og det bør vel egentlig fejres, at SF er enig med disse organisationer, mens venstre er uenig.